

29. navadna nedelja - leto C

Prilika o vdovi in sodniku

Povedal jim je še priliko, kako morajo vedno moliti in se ne naveličati. Rekel je: »V nekem mestu je bil sodnik, ki se ni bal Boga in se ni menil za človeka. In v tistem mestu je bila tudi vdova, ki je prihajala k njemu in ga prosila: »Pomagaj mi do pravice proti mojemu nasprotniku.« Dolgo ni hotel, potem pa je rekel sam pri sebi: »Čeprav se ne bojim Boga in se ne menim za človeka, bom tej vdovi, ker me nadleguje, vendarle pomagal do pravice, da me ne bo s svojim prihajanjem izmučila do konca.« In Gospod je rekel: »Poslušajte, kaj pravi krivični sodnik! Mar Bog ne bo pomagal do pravice svojim izvoljenim, ki noč in dan vpijejo k njemu? Bo mar odlašal? Povem vam: Hitro jim bo pomagal do pravice. Toda ali bo Sin človekov, ko pride, našel vero na zemlji?« Lk 18,1-8

Ali bo Sin človekov našel vero na zemlji?

Evangeliji zadnjih nedelj nas kar vsi zapovrstjo sprašuje o veri in k njej spodbujajo. Prejšnjo nedeljo smo slišali Jezusa, ki pravi ozdravljenemu, ki se je prišel zahvalit za ozdravljenje: **Pojdi, tvoja vera te je rešila.** Razmišljali smo, da ga vera ni rešila gobavosti, te je bilo ozdravljenih vseh deset. Vera ga je rešila globoke osamljenosti, občutka zavrženosti, brezsilnosti in obupa. Vsi ostali so bili ozdravljeni telesno, duhovno pa so ostali tam, kjer so bili prej. Pred tem odlomkom pa smo poslušali prošnjo učencev, **naj jim pomnoži vero.** Jezus pa jih opozarja, da vera ni čudežna moč, ampak zavest, da smo ubogi hlapci skrbnega gospodarja. Ko se Jezus danes sprašuje ali bo Sin človekov našel vero na zemlji, ko bo prišel, nas izziva k vprašaju, kaj sploh vera je!

Vera je najprej zavest, da je Bog stvarnik in gospodar!

Vse, kar smo in kar imamo nam je podarjeno. Zavest naše majhnosti in hvaležnost za vse se odraža v pravi veri. Pa se res odraža?

Ali smo podobni viničarjem, ki jim je gospodar zaupal vinograd, ob letu pa je hodil pobirat svoj delež. Viničarji so se vinograda hoteli polastiti in jim je bila krivica karkoli dati gospodarju, zato so ubili najprej gospodarjeve služabnike in nato sina, ki je prišel iskat gospodarjev delež. Nam je krivica dajati delež od vsega podarjenega?

O skrbnem gospodarju nam govori tudi prilika o talentih. Gospodar razdeli talente in pričakuje obresti. Tisti, ki mu je bil gospodar trd, strog in krivičen, je talent zakopal in ni prinesel gospodarju ničesar. Mar nam ni krivično, da Bog ves čas nekaj od nas pričakuje?

Bog je dobri gospodar, ki najema delavce čez dan in zvečer vsem da enako plačilo. Nam je krivično, da mi garamo za dobro, ko drugi prejme za mnogo manj garanja boljše plačilo?!

Vera je odnos z Bogom, ki je tudi dobri oče! Dobri Oče, ki daje mlajšemu sinu vse premoženje in mu odpusti, da je vse zapravil. Starejši sin pa, ki ostaja doma, tarna ko vidi Očetovo veselje nad vrnitvijo izgubljenega sina: Temu si pripravil gostijo, meni pa nisi nikoli zaklal kozliča! Se veselimo ljubečega očeta, ki pravi: Vse kar je moje je tvoje, poveseliti pa sem se moral, saj se je izgubljeni sin vrnil.

Bog je dobri oče, čigar volja mora biti naše načelo: »Oče,« pravi Jezus, »če je mogoče, naj gre ta kelih mimo mene, vendar tvoja, ne moja volja naj se zgodi!« Se naša vera odraža v tej zaupni besedi?

Prava vera nas priganja k odločitvi! Ni mogoče služiti Bogu in mamonu, smo slišali pred nekaj nedeljami. Je naša vera resnično odločitev, da služimo dobremu in skrbnemu, pa čeprav trdemu gospodarju? Je naša vera veselje, da smemo Bogu reči Oče. Če se še vedno ne moremo

veseliti preprostega in tihega življenja, skromnosti in ponižnosti, bomo težko pritrdili Jezusovemu vprašanju: Ali bo Gospod, ko bo prišel, našel vero na zemlji?

Vztrajno prosimo za vero,

- v kateri se bomo popolnoma podredili božji volji, in v Bogu ne bomo videli krivičnega gospodarja,
- v kateri bomo videli Boga kot dobrega očeta, ki nas ljubi in vedno sprejema z veseljem kot svoje otroke
- v kateri bomo vsak hip sposobni reči: Da Oče, naj se zgodi, kakor ti hočeš.
- v kateri nam bodo preprostost, ljubezen in ponižnost v veselje ne krivica, ker si drugi lahko privoščijo prestiž, tekmovalnost in pomembnost.

Naj nas Bog, ko pride, najde v veselem služenju Njemu in Božjemu kraljestvu!